

I.

EX HERODOTI L. I. 23-45.

Arion Solonis cum Croeso de felicitate
disputatio. Huius infortunium
domesticum.

Ετυράνευε ὁ Περίανδρος Κορίνθῃς. Τῷ δὲ *Arion a Delphine servatus.*
λέγῃσι Κορίνθιοι, (ὁμολογέσσι δὲ σφι
λέσσιοι) ἐν τῷ βίῳ θάυμα μέγιστον παρα-
σηῆαι. Ἀρίονα * τὸν Μηθυμναῖον ἐπὶ δελ- 2
φῖνος ἐξενειχθέντα ἐπὶ ταύναρον, εἶντα κινθα-
ρωδὸν τῶν τότε εἰόντων ἔθνεος δεύτερον, καὶ
διδυράμβον πρῶτον ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς
ἴδμεν, ποιήσαντά τε καὶ ὀμασαντά, καὶ
διδάξαντά ἐν Κορίνθῳ. Τέτον τὸν Ἀρίονα 3
λέγῃσι τὸν πολλὸν τῆς χρόνης διατρίβοντα
παρὰ Περίανδρῳ, ἐπιθυμήσαι πλῆσαι ἐς
ἰταλίην τε καὶ Σικελίην. Ἐργασάμενον δὲ
χρήματα μεγάλα, θελῆσαι ὀπίσω ἐς Κό- 4
ρινθον ἀπικεῖσθαι. Ὀρμᾶσθαι μὲν νυν ἐκ
Τάραντος, πισεύοντα δὲ ἑδαμοῖσι μᾶλλον ἢ
Κορίνθίοισι, μιθῶσασθαι πλοῖον ἀνδρῶν
Κορινθίων. τῆς δὲ ἐν τῷ πελάγει ἐπιβη- 5
λέυειν τὸν Ἀρίονα ἐκβαλόντας εἶχειν τὰ χρή-
ματα.

A

* Latine ex HERODOTO narravit hanc fabulam
GELLIVS 16, 19. quoniam hic etiam daretur, nisi ii, qui-
bus maxime dicatus est hic libellus, iam haberent nostro
qualicumque studio explicatam *Croesum*. *Plin.* n. 49.

- ματα. Τὸν δὲ συνέντα τῆτο λίτσεσθαι, χρήματα μὲν προίεντά σφι, ψυχὴν δὲ παρατεόμενον. Οὐκᾶν ὁῆ πείθειν αὐτὸν τῆτοισι, ἀλλὰ κελεύειν τῆς ποσθμίας ἢ αὐτὸν διαχραῶσθαι μιν, ὡς ἀν ταΦῆς ἐν γῆ τύχη, ἢ ἐκπηδᾶν ἐς τὴν θάλασσαν τὴν ταχίσην. (24) Ἀπειληθέντα^a δὲ τὸν Ἀρίονα ἐς ἀπορίην παρατήσασθαι, ἐπειδὴ σφι ἔτω δοκεῖ περιιδέειν αὐτὸν, ἐν τῇ σκευῇ πάση ζάντα ἐν τοῖσι ἐδωλίοισι αἰῖσαι. αἰετας δὲ, ὑπεδέκετο ἐωῦτὸν καλεργάσασθαι. Καὶ τοῖσι ἐσελθεῖν γὰρ ἠδονὴν, εἰ μέλλοιεν ἀκῆσεσθαι τῆ ἀρίση ἀνθρώπων αἰιδῆ, ἀναχωρήσασθαι^b ἐκ τῆς πρύμνης ἐς μέσην νεά. Τὸν δὲ ἐνδύντα τε πᾶσαν τὴν σκευὴν, καὶ λαβόντα τὴν κιθάρην, ζάντα ἐν τοῖσι ἐδωλίοισι, διεξελθεῖν νόμον τὸν ὄρθιον. Τελευταῦντος δὲ τῆ νόμου, ῥιψά μιν ἐς τὴν θάλασσαν ἐαυτὸν, ὡς εἶχε, σὺν τῇ σκευῇ πάση. Καὶ τῆς μὲν ἀποπλέειν ἐς Κόρινθον· τὸν δὲ Δελφῖνα λέγασσι ὑπολαβόντα, ἐξενεῖκα ἐς Ταῖναρον. Ἀποβάνα δὲ αὐτὸν χωρέειν ἐς Κόρινθον σὺν τῇ σκευῇ. Καὶ ἀπικόμενον, ἀπηγέεσθαι πᾶν τὸ γεγονός. Περιάνδρον δὲ ὑπὸ ἀπισίης Ἀρίονα μὲν ἐν Φυλακῇ ἔχειν ἔδαμη μετιέντα, ἀνακῶς δὲ ἔχειν τῶν πορθμῶν. Ὡς δὲ ἄρα παρεῖναι αὐτῆς, κληθέντας ἰσρέεσθαι, εἴ τι λέγοιεν περὶ Ἀρίονος. Φαμένων δὲ ἐκείνων, ὡς εἶη τε σῶς περὶ Ἰταλίην, καὶ μιν εὔπρητσοῦντα λίποιν ἐν Τάραντι, ἐπι-
Φανῆ-

a Quid si scripsit HERODOTVS ἀπελαθέντα ἀπελαίνεσθαι εἰς ἀπορίαν est ad incitas redigi.

b Omissum hoc non bene a GELLIO. Receperunt nautae de puppi in mediam nauem. Ita liberior Arioni defultus.

Φαῖναι σφι τὸν Ἀρίωνα, ὥσπερ ἔχων ἐξέ-
 πίδησε^c. Καὶ τῆς ἐκπλαγέντας, ἐκ ἔχειν 13
 ἐτι ἐλεγχομένους ἀρνέεσθαι. Ταῦτα μὲν νυν
 Κορινθιοὶ τε καὶ Λέσβιοι λέγουσι. Καὶ Ἀρί-
 νός ἐστι ἀνάθημα χάλκεον ἔμμεγα ἐπὶ Ταινά-
 ρω, ἐπὶ Δελφῶνος ἐπέων ἀνδρωπος. (25)

Ἀλυάττης δὲ ὁ Λυδὸς τὸν πρὸς Μιλησίους πό- 14
 λεμον διενείκας, μετέπειτα τελευτᾷ, βασι-
 λέυτας ἕτεα ἑπτὰ καὶ πενήκοντα. 15

Ἀνέ- 15
 θηκε δὲ ἐκφυγῶν τὴν νῆσον, δεύτερος ἕτος
 τῆς οἰκίης ταύτης, ἐς Δελφῶς, κρητῆρά τε
 ἀργύρεον μέγαν, καὶ ὑποκρητηριδίων σιδή-
 ρεον κολλητὸν, θεῆς ἄξιον διὰ πάντων τῶν
 ἐν Δελφοῖσι ἀναθημάτων, Γλαύκῃ τῆ χίς
 ποίημα, ὃς μῆνος δὴ πάντων ἀνθρώπων σι-
 δήρε^d κόλλησιν ἐξεῦρε. (26) Τελευτήσαν- 16

τος δὲ Ἀλυάττειω, ἐξεδέξατο τὴν βασιλη- 16
 ῖν Κροῖτος ὁ Ἀλυάττειω, ἑτέων ἂν ἡλικίην
 πέντε καὶ τριήκοντα, ὃς δὴ Ἑλλήνων πρῶ-
 τοισι ἐπεθήκατο Ἐφεσίοισι. Ἐνθα δὴ οἱ 17

Ἐφέσιοι πολιορκεόμενοι ὑπ' αὐτῆ, ἀνέθε-
 σαν τὴν πόλιν τῇ Ἀρτέμιδι, ἐξάφαντες ἐκ
 τῆ νῆ^e ὀχονίον^e ἐς τὸ Ἰεῖχος. Ἐστὶ δὲ μετ' αὐ-
 τῆς τε παλαιῆς πόλιος, ἢ τότε ἐπολιορκεῖτο,
 καὶ τῆ νῆ^e, ἐπὶ ἑξάδιαι. Πρῶτοισι μὲν δὴ
 τῆτοισι ἐπεχείρησε ὁ Κροῖτος. Μετὰ δὲ ἐν 18

A 2 μέρει

^c Int. τῆς νῆος. Eo ipso habitu quo exsiluerat, ut tanto vehementius feriret animos.

^d Artem ferruminandi argentum cum ferro. Oblitus est PLINIVS & huius Glauci & totius artis, qui 33, 5. f. 29 & 30. ferruminandi rationes persequitur, qua in re etiam glutinis & glutinandi vocibus utitur, quae cum κολλησις conveniunt non minus ac chrysocolla.

^e Simili fere superstitione Apollinem fugitivum alligant Herculi suo Tyrii apud CVRTIVM 4, 3, 22.

Crater Delpbicus.

Croesus subigit Graecos in Asia.

μέρει ἐκάστοισι ἰώνων τε καὶ Αἰολέων, ἄλλοιτι ἄλλας αἰτίας ἐπιφέρων, ἰῶν μὲν ἐδύνατο μέζονας παρευρίσκειν, μέζονα ἐπαυτιάμενος, ἰοῖσι δὲ αὐτέων καὶ Φαῦλα ἐπιφέρων. (27) ὧς δὲ ἄρα οἱ ἐν τῇ Ἀσίῃ Ἕλληνας καλεσράφαλο ἐς Φόρξ ἀπαγωγὴν, ἰδ' ἐνδεῦτεν^f ἐπένεσε, νέας ποιησάμενος ἐπιχειρέειν ἰοῖσι νησιώτησι. Εὐν-

A navali bello deterretur.

ἰων δὲ οἱ πάντων ἐτοίμων ἐς τὴν ναυπηγίην, οἱ μὲν Βίαντα λέγῃσι τὸν Πριηνέα ἀπικόμενον ἐς
 20 Κροῖσον, οἱ δὲ Πιττακὸν τὸν Μιτυληναῖον, εἰρομένους Κροῖσῳ εἴ τι εἴη νεώτερον περὶ τὴν Ἑλλάδα, εἰπόντα τάδε καταπαῦσαι τὴν ναυπηγίην ᾧ βασιλεῦ, νησιῶται ἵππον συνανέσθαι μυρῖην, ἐς Σάρδις τε καὶ ἐπὶ σὲ ἔχοντες ἐν νῶ
 21 στρατεύεσθαι. Κροῖσον δὲ ἐλπύοντα λέγειν ἐκεῖνον ἀληθέα, εἰπεῖν Ἀεὶ γὰρ τῆτο θεοὶ ποιήσειαν ἐπὶ νόον νησιώτησι, ἔλθειν † ἐπὶ
 22 Λυδῶν παῖδας σὺν ἵπποισι. Τὸν δὲ ὑπολαβὼνα Φάναγ' ᾧ βασιλεῦ, προθύμας μοι Φάινεαι εὐξασθαι νησιώτας ἵππευομένους λαβεῖν
 23 ἐν Ἠπείρῳ, εἰκότα ἐλπίζων. Νησιώτας δὲ τί δοκέεις εὐχεσθαι ἄλλο, ἢ ἐπεὶ τε τάχιιστα ἐπύθοντό σε μέλλοντα ἐπὶ σφίσι ναυπηγέεσθαι νέας, λαβεῖν ἀράσθαι* Λυδῶς ἐν θαλάσσῃ, ἵνα ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ Ἠπείρῳ οἰκημένων Ἑλλήνων,

f Ne quis hic mendum suspicetur. Ita enim saepe apud HERODOTUM, pro ἐνδεῦτεν.

† Hoc ἔλθειν duplicem quasi personam videri potest sustinere, ut semel pertineat ad praecedens ἐπὶ νόον, deinde ad sequens ἐπὶ Λυδῶν παῖδας. Sed aequè concisè loquutus est Homerus 12. N. 55. σφῶν δ' ᾧδε θεῶν τις ἐπὶ φρεσὶ ποιήσκειν.

* GRON. ἀράμενοι, quod etiam habent vetustae edit. Similis constructio est Aelian. V. H. 9, 26. ἤξει τὴν αὐτὸν προσταξαι θυνὸς μὴ ἀτυχῆσαι αἰτήσας pro αἰτήσαντα. Sed constructio impeditur. ἐπέχω.

λήνων, τίσωντά σε, τῆς σὺ δαλώσας ἔχεις.
 Κάρβα τε ἠδὲ ἦνα Κροῖτον τῷ ἐπιλόγῳ, καὶ οἱ 24
 (προσφύεως γὰρ δόξα λέγειν) πειθόμενον
 παύσασθαι τῆς ναυπηγίης. Καὶ ἔτω ἴοισι ἴαδ
 νήσας οἰκημένοισι Ἴωσι, ξεινίην συνεθήκατο.
 (28) Χρόνος δὲ ἐπιγνομένῃ, καὶ καίετραμ- 25
 μένων χρόνον πάντων τῶν εἰλὸς Ἄλυος πόλιμ
 οἰκημένων, (πλὴν γὰρ Κιλικίων, καὶ Λυκίων, ἴδ
 ἄλλης πάντας ὑπ' αὐτῶ εἶχε καίετραψάμενος
 ὁ Κροῖτος· εἰσὶ δὲ οἶδε, Λυδοὶ, Φρύγες, Μυσοὶ,
 Μαρνανθηνοὶ, Χάλυβες, Παφλαγόνες, Θρηῆκες, 26
 οἱ Θυνοὶ τε, καὶ Βιθυνοὶ, Κᾶρες, Ἴωνες, Δωριεῖες,
 Αἰολεῖες, Πάμφυλοι.) (29) Καίετραμμένων 27
 δὲ ἴετων, καὶ προσεπικλωμένῃ Κροῖτος Λυδοῖσι,
 ἀπικνεύσασθαι εἰς Σάρδις ἀμαζέσας πλέτω
 ἄλλοι τε οἱ πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφισταί, οἱ
 ἴετον τὸν χρόνον ἐτύγχανον εὐνοίης, ὡς ἕκαστος
 αὐτέων ἀπικνεύετο, καὶ δὴ καὶ Σόλων ἀνὴρ 28
 Ἀθηναῖος ὃς Ἀθηναίοισι νόμους κελεύσασθαι
 ποιήσας, ἀπεδήμητε ἔτεα δέκα, κατὰ Φεωρίης
 πρέφασθαι ἐκπλώσας, ἵνα δὴ μὴ τινα τῶν 29
 νόμων ἀναγκασθῆ ἴεσθαι, τῶν ἔθετο. Αὐτοὶ γὰρ
 ἐκ οἷοιτε ἦσαν αὐτὸ ποιήσασθαι Ἀθηναῖοι. ὀρκίοι-
 σι γὰρ μεγάλοισι καίετροισι, δέκα ἔτεα χρή-
 σεσθαι νόμοισι, τῆς ἀν σφι Σόλων θῆται. 30
 (30) Αὐτῶν δὴ ὧν τέτων, ἢ καὶ τῆς Φεωρίης
 ἐκδημήσας ὁ Σόλων εἵνεκα, εἰς Αἴγυπτον ἀπ-
 κέτο παρὰ Ἄμασιν, καὶ δὴ καὶ εἰς Σάρδις παρὰ 31
 Κροῖτον. Ἀπικόμενος δὲ ἐξενίεζετο ἐν τοῖσι
 βασιλήοισι ὑπὸ τῆ Κροῖτος. Μετὰ δὲ ἡμέρη

A 3

τρεῖτη

Ad victo-
rem populo-
rum venit
Solon.

g Hoc puto, non consensione quadam simul aduenisse,
 sed singularim, pro se quisque.

h Referendum etiam hoc ad εἵνεκα, quod mox se-
 quitur.

- τρίτη ἢ τετάρτη, κελεύσαντος Κροίσου, τὸν Σό-
 λωνα Θεράπολιν περιήγον κατὰ τῆς Θησαυ-
 ρῆς, καὶ ἐπεδείκνυσαν πάντα ἔοντα μεγάλα
 32 τε καὶ ὀλβια. Θεσάμενον δὲ μιν τὰ πάντα
 [ἔοντα ἢ μεγάλα τε] καὶ σκεψάμενον, ὡς οἱ
 33 κατὰ καιρὸν ἦν, εἶρετο ὁ Κροῖσος τὰδε· Ζεῖνε
 Αἰθιοῦσε, παρ' ἡμέας γὰρ περὶ σέο λόγος
 ἀπίκην πολλοῦ, καὶ σοφίης εἵνεκεν τῆς σῆς,
 καὶ πλάνης, ὡς Φιλοσοφῶν τὴν πολλὴν † θεω-
 ρίης εἵνεκεν ἐπελήλυθας. Νῦν ἂν ἡμερος ἐπέ-
 ρεσθαι με ἐπῆλθέ σε, εἴ τίνα ἤδη πάντων εἶδες
 34 ὀλβιώτατον; Ὁ μὲν ἐλπίζων εἶναι ἀνθρώπων
 ὀλβιώτατος, ταῦτα ἐπρωῶτα. Σόλων δὲ εἶδεν
 ὑποθωπεύτας, ἀλλὰ τῶ ἔοντι χηισάμενος,
 35 λέγει ᾧ βασιλεῦ, Τέλλον Ἀθηναίων. Ἀπο-
 θωυμάσας δὲ Κροῖσος τὸ λεχθέν, εἶρετο ἐπι-
 σρεφῆως, Κοίη δὴ κρίνεις Τέλλον εἶναι ὀλβιώ-
 36 τατον; Ὁ δὲ εἶπε, Τέλλω τῶτω μὲν τῆς πόλιος
 εὖ ἡκιστῆς, πάντες ἦσαν καλοῖτε καγαθοὶ, καὶ
 σφι εἶδε ἀπασι τέκνα ἐκγεγόμενα, καὶ πάντα
 37 παραμένειντα. Τῶτω δὲ τῆ βίβι εὖ ἤκον, ἵ,
 ὡς^k τὰ παρ' ἡμῖν, τελευτῆ τῆ βίβι λαμπρο-
 τάτη ἐπεγενετο. Γενομένης γὰρ Ἀθηναίοισι
 μάχης πρὸς τὰς ἀστυγείτονας ἐν Ἐλευσίνι,
 βοηθήσας, καὶ τροπὴν ποιήσας τῶν πολε-
 μίων, ἀπέθανε κάλλιπα. Καὶ μιν Ἀθηναῖοι
 δημο-

De felici-
tate dispu-
tatio.

Tellus Athe-
nienfis.

i Quae vncinis inclusi, ea errore librarii, quis-
 que demum sit, irrepsisse puto, qui ad πάντα, quod pro-
 ximo versu est, cum relaberetur, verba duo intempestive
 repetiit, quae relinquere, quam litura deformare codicem
 maluit. Plane ea omissem, (& video recte omissa a IAC.
 GRONOVIO) nisi consultum iudicarem, iuuentutem
 etiam de talibus tempestive admoneri.

† Int. γῆν GRON. AI. τῆς πολλῆς.

k Exceptio haec est, q. d. ut sunt humana, quantum
 fert humana conditio.

* In GRON-
 ovio ad hanc pag-
 inam vide L. 30.

δημοσίη τε ἔθαψαν αὐτῶ, τῇ περ ἔπεσε, καὶ
 ἐτίμησαν μεγάλας. (31) Ὡς δὲ τὰ κατὰ τὸν 38
 Τέλλον προετρέψατο ὁ Σόλων τὸν Κροῖσον, εἶ-
 πας πολλά τε καὶ ὄλβια, ἐπηρώτα, τίνα
 δεύτερον μετ' ἐκείνον ἴδοι, δοκέων πάγχυ δευ-
 τερεῖα γῶν οἴσεσθαι. Ὁ δὲ εἶπε, κλέωβιν τε
 καὶ Βίτωνα. Τέτοισι γὰρ ἔδδσι γένος Ἀργεῖοι 39
 οἱ βίος τε ἀρχέων ὑπῆν, καὶ πρὸς τῶν
 βῶμῃ σώματος τοιῆδε, ἀεθλοφόροι τε ἀμ-
 φοτεροὶ ὁμοίως ἔσαν. Καὶ δὴ καὶ λέγεσθαι ὁδε 39
 ὁ λόγος· Ἐξῆς ὁρτῆς τῇ Ἥρῃ τοῖσι Ἀργεῖοι-
 σι, εἶδε πάντως τὴν μητέρα αὐτῶν Ζεύγει κο-
 μοδῆναι ἐς τὸ ἱόν. Οἱ δὲ σφι ἑσῆς ἐκ τῶ ἀγρῶ
 ἔ παρεγίνοντο ἐν ὥρῃ. Ἐκκλησιόμενοι δὲ τῇ ὥρῃ 40
 οἱ νεηνία, ὑποδύντες αὐτοὶ ὑπὸ τὴν Ζεὺγλην,
 εἶλκον τὴν ἀμάξαν. Ἐπὶ τῆς ἀμάξης δὲ σφι
 ὄχετο ἡ μήτηρ. Σταδίως δὲ πέντε καὶ τεσ- 40
 σαράκοντα διακομίσαντες, ἀπίκοντο ἐπὶ τὸ
 ἱόν. Ταῦτα δὲ σφι ποιήσασι, καὶ ὄφθεισι 41
 ὑπὸ τῆς πανηγύριος, τελευτῇ τῶ βίω ἀρίστη
 ἐπεγένετο. Διέδεξέ τε ἐν τέτοισι ὁ θεός, ὡς
 ἀμεινον εἴη ἀνθρώπων τεθνάναι μᾶλλον ἢ ζῶειν.
 Ἀργεῖοι μὲν γὰρ περισάντες, ἐμακάριζον τῶν 42
 νεηνίων τὴν βῶμην*, αἱ δ' Ἀργεῖαι τὴν μη-
 τέρα αὐτῶν, οἷον τέκνων ἐκύρησε. Ἡ δὲ μή- 43
 τηρ περιχαρῆς ἔῃσα τῶ ἰεργῶ καὶ τῇ Φήμῃ,
 εἴσα ἀντίον τῶ ἀγάλματος, εὐχετο Κλέωβί
 τε καὶ Βίτωνι, τοῖσι ἐωϋτῆς τέκνοισι, οἱ μιν
 ἐτίμησαν μεγάλας, δῆναί τὴν θεὸν τὸ ἀν-
 θρώπων τυχεῖν ἀρίστων ἐσι. Μετὰ ταύτην δὲ 44

Cleobis & Biton.

Mors opti-
 mum homi-
 ni.

A 4

* Ita GRON. al. τῶν τεκνίων τὴν γνώμην. Γνώμην certe magis ad laudem pertinere, quam βῶμην, dubitari non potest. Sed vide s. 38.

- την εὐχὴν, ὡς ἐθυσάν τε καὶ εὐωχῆθησαν,
κατακοιμηθέντες ἐν αὐτῷ τῷ ἱερῷ οἱ νεηρίαί,
ἐκέτι ἀνέστησαν, ἀλλ' ἐν τέλει τὴν εὐχὴν ἔχοντο.
- 45 Ἀργεῖοι δὲ σφέων εἰκόνας ποιητάμενοι, ἀνέθε-
σαν ἐς Δελφούς, ὡς ἀνδρῶν ἀρίστων γενομένων.
(32) Σόλων μὲν δὴ εὐδομοιῆς δευτερεῖα ἔνεμε
- 46 τῆτοισι. Κροῖσος δὲ σπερχθεῖς, εἶπε ᾧ ξεῖνι
Ἀθηναῖε, ἢ δὲ ἡμετέρῃ εὐδομοιῇ ἕτω τοι
ἀπέρριπται ἐς τὸ μηδὲν, ὥστε εἶδὲ ἰδιωτέων ἀν-
δρῶν ἀξίως ἡμέας ἐποίησας; Ὁ δὲ εἶπε, ᾧ
- 47 Κροῖστε, ἐμοὶ σὺ καὶ πλετέων μέγα φαίνεαι,
καὶ βασιλεὺς εἶναι πολλῶν ἀνθρώπων. Ἐκεῖνο
δὲ τὸ εἶρέε με, ἔγω σε ἐγὼ λέγω, πρὶν αὖ
τελευτήσαντα καλῶς τὸν αἰῶνα πύθωμαι.
- 48 Οὐ γὰρ τοι ὁ μέγα πλάσιος μᾶλλον τῷ ἐπ'
ἡμέρην ἔχοντος, ὀλβιώτερός ἐστι, εἰ μὴ οἱ
τύχη ἐπίσποιτο, πάντα καλὰ ἔχοντι τελευ-
τήσαντ τὸν βίον. Πολλοὶ μὲν γὰρ ζάπλοτοι
ἀνθρώπων, ἀνόλβιοι εἰσι· πολλοὶ δὲ μετρίως
- 49 ἔχοντες βίαν, εὐτυχέες. Ὁ μὲν δὴ μέγα πλά-
σιος, ἀνόλβιος δὲ, δυοῖσι προέχει τῷ εὐτυ-
χέος μῆνον, ἕτος δὲ τῷ πλεσίστι καὶ ἀνόλβις
πολλῷσι. Ὁ μὲν ἐπιθυμίην ἔκτελεσται, καὶ
ἄτην μεγάλην προσπεσῆσαν ἐνεῖκα, δυνασίω-
- 50 τερος. ὁ δὲ τοῖσι προέχει ἐκείνῃ, ἄτην μὲν
καὶ ἐπιθυμίην ἐκ ὁμοίως δυνατὸς ἐκείνῃ ἐνεῖ-
κα, (ταῦτα ¹ δὲ ἡ εὐτυχίη οἱ ἀπερύκει) ἀπει-

ρος

¹ Eὐτυχὲς enim siue fortunatus ille est, qui iacturam ingentem non facit, neque maiora viribus concupiscit. Distinguenti nimirum tres gradus ex disciplina Solonis, ut πλάσιος, quo in numero Croesum refert, sit ille, qui in magna opum affluentia habet, vnde cupiditatibus satisfaciat, & iacturam perferat: εὐτυχὲς cui etiam alia fortunae bona contingere, animus item aequus, ut bene his utatur; ὀλβιος siue beatus, cui ad finem vsque vitae nihil boni, desit, nihil addit mali.

Alii beati,
alii fortu-
nati, alii
diuites.

ρος δέ ἐστι^m κακῶν, ἀνιστος, ἀπαθής, εὐπαις,
 εὐειδής. Εἰ δὲ πρὸς τούτοις ἐτι τελευτήσῃ τὸν **51**
 βίον εὐ, ἕτος εκείνος, τὸν σὺ ζητεῖς, ὄλβιος
 κεκλήσθαι ἄξιός ἐστι πρὶν δ' ἂν τελευτήσῃ,
 ἐπιχρῆεν, μὴ δὲ καλέειν καὶ ὄλβιον, ἀλλ' εὐ-
 τυχεῖα. Τὰ πάντα μὲν νυν ταῦτα συλλαβεῖν **52**
 ἀνθρώπον ἐόντα, ἀδύνατόν ἐστιν ὥσπερ χώρῃ
 ἕδεμῆ καταρκεῖ πάντα ἐωυτῆ παρεχουσα,
 ἀλλὰ ἄλλο μὲν ἔχει, ἑτέρας δὲ ἐπιδέεται, ἣ **53**
 δὲ ἂν τὰ πλεῖστα ἔχοι, ἀρίστη αὐτῆ ὡς δὲ καὶ
 ἀνθρώπου σῶμα ἐν ἕδρῃ αὐταρκές ἐστι τὸ μὲν
 γὰρ ἔχει, ἄλλας δὲ ἐνδέες ἐστι. ὅς δ' ἂν αὐτέων **54**
 πλεῖστα ἔχων διατελέῃ, καὶ ἐπειτα τελευτήσῃ
 εὐχαρίστως τὸν βίον, ἕτος παρ' ἐμοὶ τὸ ἔνομα
 τούτο, ὡⁿ βασιλεῦ, δικαίος ἐστι φέρεσθαι.
 Σκοπέειν δὲ χρῆ πάντος χρήματος τὴν τελευ- **55**
 τὴν, κῆ ἀποβήσεται. Πολλοῖσι γὰρ δὴ ὑποδέ-
 ξας ὄλβον ὁ θεός, προῤῥίζας ἀνέτρεψε.
 (33) Ταῦτα λέγων Ῥ τῷ Κροίσῳ, ἕκως ἕτε **56**
 ἐχαρίζετο, ἕτε λόγῳ μιν ποιησάμενος ἕδενός,
 ἀποπέμπεται, καρπὰ δόξας ἀμαθέα εἶναι,
 Ἄ 5 ὅς

Nemo ante
obitum be-
atus.

m Sine fraude, spero fuerit transpositione leui locum
 ex obscuro planum fecisse. Legebatur, ἀπειρος δὲ ἐστὶ, ἀνιστος,
 ἀπαθής κακῶν. Video, suboluisse corruptionem hanc GRAE-
 VIO etiam & T. A. FABRO, quorum nam pluris me
 facere fateor, quam religionem Mediceæ codicis, quam illis
 opponit GRONOVIVS.

n Legitur ὡς βασιλεὺς. Mutandi ratio aperta. (Ex
 GRONOVII ad h. l. disputatione apparet, etiam
 hanc emendationem multis in mentem venisse. Cui quam
 feliciter Mediceam fidem hic etiam opponat, manes viri
 docti viderint)

o Ut in illo, hunc tantum terris ostendunt superi, h. e.
 ad parvulum tempus concedunt, mox tantò maiori cum
 luctu auferendum.

p Nominatius consequentia, Haec cum diceret Croe-
 sō Solon, neque benigne illum tractavit Croesus, neque villo
 eum loco habens a se dimisit, vehementer inscitum hominem ratus,
 qui &c.

- ὅς τὰ παρρέοντα ἀγαθὰ μετεῖς, τὴν τελευτήν
- 57 παντὸς κρήματος ὄραν ἐκέλευσε. (34) Με-
τὰ δὲ Σόλωνα οἰχομενον, ἔλαβε ἐκ θεῶ νε-
μεσις μεγάλη Κροῖσον, ὡς εἰκάσαι, ὅτι ἐνό-
μισε ἐαυτὸν εἶναι ἀνθρώπων ἀπάντων ἐλβιῶ-
58 τατον. Αὐτίκα δὲ οἱ εὐδοντι ἐπέση ὄνειρος, ὅς
οἱ τὴν ἀληθινήν ἔφαινε τῶν μελλόντων γενέ-
59 θαι κακῶν κατὰ τὸν παῖδα. Ἦσαν δὲ τῶ
Croesus in-
felix pater. Κροῖσω δύο παῖδες, τῶν ἕτερος μὲν διέφθαρ-
το ἦν γὰρ δὴ κωφός. Ὁ δὲ ἕτερος, τῶν ἡλί-
60 κων μακρῶ τὰ πάντα πρῶτος. ἔνομα δὲ οἱ
De Aty
oraculum. ἦν Ἄτυς. Τῆτον δὴ ὦν τὸν Ἄτυν σημαίνει τῶ
Κροῖσω ὁ ὄνειρος, ὡς ἀπολέει μιν αἰχμῆ σι-
δηρῆ βληθέντα. Ὁ δ' ἐπεὶ τ' ἐξηγέρθη, καὶ
ἐαυτῶ λόγον ἠ ἔδωκε, καθ' ἑρῶδῆσας τὸν ὄνει-
61 ρον, ἀγέλαι μιν τῶ παιδί γυναῖκα. Εἰωθότα
δὲ στρατηγέειν μιν τῶν Λυδῶν, ἔδαμῆ ἐτι ἐπὶ
τοῖστὸν πρῆγμα ἐξέπεμπε. ἀκόντια δὲ καὶ
δοράτια, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, τοῖσι χρέον-
ται ἐς πόλεμον ἀνθρώποι, ἐκ τῶν ἀνδρεῶνων
ἐκκομίσας, ἐς τὰς θαλάμους συνέησε, μὴ
62 τι οἱ^τ κρεμάμενον τῶ παιδί ἐμπέση. (35) Ἐ-
χοντος δὲ οἱ^ς ἐν χερσὶ τῆ παιδὸς τὸν γάμον,
Adrafi fra-
atricidae ex-
piatio. ἀπικνέεται ἐς τὰς Σάρδις ἀνὴρ συμφορῆ ἐχό-
μενος, καὶ ἔκαθαρός χειρας ἐών, Φρύξ μὲν
γενεῆ, γενεὸς δὲ τῆ βασιλῆϊς. Παρελθὼν
δὲ ἔτος ἐς τὰ Κροῖσε οἰκία, κατὰ νόμου τὰς
63 ἐπιχωρῆς καθαρσίς ἐδέετο κυρῆσαι. Κροῖσός
τε μιν ἐκάθηρε. Ἔσι δὲ παραπλησίη ἡ κά-
θαρη-

q Rationem quasi reddit sibi, qui visa per quietem apud animum repetit & retractat.

r Ne quid ipi, patri, suspensum in filium incideret.

s Pleonasmus, nisi legendum f. s.

Φαρσις τοῖσι Λυδοῖσι, καὶ τοῖσι Ἑλλησι. Ἐ-
 πεί τε δὲ τὰ νομιζόμενα ἐποίησε ὁ Κροῖσος, ἐ-
 πυνθάνετο ὁκόθεν τε καὶ τίς εἴη, λέγων
 τὰδε ἄνθρωπε, τίς τε εἶν, καὶ κόθεν ἐπὶ
 Φρυγίης ἦκων, ἐπίσιος ἐμοὶ ἐγένεο, τίνα τε
 ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν ἐφόνευσας; Ὁ δὲ ἀμείβετο, 64
 ὦ βασιλεῦ, Γορδῖεω μὲν τῆς Μίδεω εἰμὶ παῖς,
 ὀνομάζομαι δὲ Ἄδρητος. φονεύσας δὲ ἀδελ-
 φεὸν ἐμεωῦτῆ ἀέκων, πάρειμι, ἐξεληλαμέ-
 νος τε ὑπὸ τῆς πατρὸς, καὶ ἐστρημένος πάν-
 των. Κροῖσος δὲ μιν ἀμείβετο τοῖσιδε ἄνδρῶν 65
 τε Φίλων τυγχάνεις ἐκγονος εἶν, καὶ ἐλήλυ-
 θας ἐς Φίλκας, ἐνθα ἀμηχανήσεις χρημάτων
 ἔδενος, μένων ἐν ἡμετέροις συμφορῆν δὲ ταύ-
 την ὡς κερφότατα φέρων, κερδανέεις πλείους.
 Ὁ μὲν δὴ διαίταν εἶχε ἐν Κροίσῃ. (36) Ἐν 66
 δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ τέττα, ἐν τῷ μυσίῳ Οὐ-
 λύπω συς χρῆμα γίνεται μέγα. Ὁρμεί-
 ατος δὲ ἔτος ἐκ τῆς ἕρεος τέττα, τὰ τῶν Μυ-
 σῶν ἔργα διαφθείρεσκε. Πολλὰκι δὲ οἱ Μυσοὶ
 ἐπ' αὐτὸν ἐξελθόντες, ποιέσκον μὲν ἔδεν κα-
 κόν, ἔπαχον δὲ πρὸς αὐτῆ. Τέλος δὲ, ἀπι-
 κόμενοι παρὰ τὸν Κροῖσον τῶν Μυσῶν ἀγγε-
 λοι, ἔλεγον τὰδε ὦ βασιλεῦ, ὕος χρῆμα
 μέγιστον ἀνεφάνη ἡμῖν ἐν τῇ χώρῃ, ὅς τ' αἱ ἔργα
 διαφθείρει. Τῆτον προδυμέομενοι ἐλέειν, ἔ-
 δύναμεθα. Νῦν ὧν προσδέομεθα σεῦ, τὸν 69
 παῖδα, καὶ λογάδας νεηίας, καὶ κύνας συμ-
 πέψασι ἡμῖν, ὡς ἂν μιν ἐξέλωμεν ἐκ τῆς
 χώρας. Οἱ μὲν οὖν τέττων ἐδέοντο. Κροῖσος δὲ 70
 μνη-

t His verbis causam reddit, cur nihil, quod alias
 solet, de more expiandi referat. Caeterum observare
 hic licet vestigia diuinae legis de expianda caede inuo-
 luntaria.

- μνημονεύων ἴδ' ὄνειρος ἰὰ ἔπεα ἔλεγε σφι ἰάδε
 παιδὸς μὲν περὶ τῆ ἐμῆ μὴ μνησθῆτε ἔτι, ἔ
 γὰρ ἂν ὑμῖν συμπέμφωμι, " νεόγαμος γάρ
 71 ἐστὶ, καὶ ταῦτά οἱ νῦν μέλει. Λυδῶν μὲν τοι
 λογαδάς, καὶ τὸ κνηγέσιον πᾶν συμπέμ-
 ψω. καὶ διακελεύσομαι τοῖσι ἴσσι, εἶναι ὡς
 προθυμοτάτοισι συνεξελεῖν ὑμῖν τὸ θηρίον ἐκ
 72 τῆς χώρας. Ταῦτα ἀμείψατο. (37) Ἀπο-
 χρεωμένων δὲ τέτοισι τῶν Μυστῶν, ἐπεισέρ-
 χεται ὁ τῆ Κροίσου παῖς, ἀκηκῶς, τῶν ἐδέ-
 οντο οἱ Μυσοὶ ἔ Φαμένε δὲ τῆ Κροίσου τόν γε
 73 παῖδά σφι συμπέμφω, λέγει πρὸς αὐτὸν
 ὁ νεηνίης τάδε· ὦ πάτερ, τὰ κάλλιπα πρό-
 τερόν ποτε καὶ γενναϊότατα ἡμῖν ἦν, ἔς τε πο-
 λεμῆς καὶ ἐπὶ ἀγρᾶς Φοιτέοντας εὐδοκίμειν.
 Νῦν δὲ ἀμφοτέρων με τέτων ἀποκληΐσας ἔ-
 χεις, ἔτε τινα δεῖλιν μοι παριδῶν, ἔτε ἀδυ-
 74 μίην. Νῦν τε τεοῖσι με χρῆ ὄμμασι ἔς τε
 ἀγορῆν, καὶ ἐξ ἀγορῆς Φοιτέοντα Φαίνεσθαι.
 Κοῖος μὲν τις τοῖσι πολίτησι δόξω εἶναι, κοῖος
 δὲ τις τῆ νεογάμω γυναικί; κοῖω δὲ ἐκείνη
 δόξει ἀνδρὶ συνοικέειν; ἐμὲ ἂν σὺ ἢ μέδεις
 εἶναι ἐπὶ τὴν θῆσιν, ἢ λόγῳ ἀνάπεισον, ὅπως
 75 μοὶ ἀμείνω ἐστὶ ταῦτα ἔτω ποιέμενα. (38)
 Ἀμείβεται Κροῖσος τοῖσδε· ὦ παῖ, ἔτε δεῖ-
 λιν, ἔτε ἄλλο ἐδὲν ἄχαρι παριδῶν τοι ποίεω
 ταῦτα. Ἀλλά μοι ὄψις ὄνειρος ἐν τῷ ὕπνῳ
 ἐπιστάσα, ἔφη, σὲ ὀλιγοχρόμιον ἔσεσθαι ὑπὸ
 76 γὰρ αἰχμῆς σιδηρέης ἀπολέεσθαι. Πρὸς ἂν
 τῆ ὄψιν ταύτην, τόν τε γάμον τοι τέτον
 ἔσπευστα, καὶ ἐπὶ τὰ παραλαμβανόμενα ἐκ
 ἀπο-

*Alys ad fa-
 zium suum
 operas.*

u Vide imitationem legis diuinæ etiam hic, in vaca-
 tione scil. nouorum maritorum.

ἀποπέμπω, Φυλακὴν ἔχων, εἰ κως δυναίμην
 ἐπὶ τῆς ἐμῆς σε ζῆως διακλέψαι. Εἰς γάρ μοι
 μῆνος τυγχάνεις ἕων παῖς· τὸν γὰρ δὴ ἕτερον
 διεφθαρμένον τὴν ἀκοήν, ἐκ εἰνά μοι λογίζο- 77
 μα. (39) Ἀμειβεῖται ὁ νεηῆης τοῖσδε συγ-
 γνώμη μὲν, ὦ πάτερ, τοι ἰδοῦσι γε ὄψιν τοι-
 αύτην, περὶ ἐμὲ Φυλακὴν ἔχειν· τὸ δὲ ἔμαν-
 θάνεις, ἀλλὰ λέληθέ σε τὸ ὄνειρον, ἐμὲ τοι
 δίκαιόν ἐστι φράζειν· φῆς τοι τὸ ὄνειρον ὑπὸ
 αἰχμῆς σιδηρῆς Φάναγ ἐμὲ τελευτήσῃν· ὅς 78
 δὲ κοῖται μὲν εἰσι χεῖρες, κοῖη δὲ αἰχμῆ σιδηρῆ,
 ἦν σὺ φοβέσῃ; εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ ὀδόντος τοι
 εἶπε τελευτήσῃν με ἢ ἄλλῃ τευ, ὅ, τί τέτω
 ἔοικε, χεῖρῃ δὴ σε ποίειν τὰ ποίεις· νῦν δὲ
 ὑπὸ αἰχμῆς. ἐπεὶ τε ἂν ἔπρος ἀνδρας ἡμῖν
 γίγῃαι ἡ μάχη, μέθες με. (40) Ἀμειβεῖται 79
 Κροῖσος· ὦ παῖ, ἐστὶ τῇ με νικᾶς γνώμην
 ἀποφαίνων περὶ τῶ ἐνυπνίῳ· ὡς ἂν νενικημένος
 ὑπὸ σέο μεταγινώσκω, μετήμι τέ σε ἰεναί
 ἐπὶ τὴν ἀγρην. (41) Εἶπας δὲ ταῦτα ὁ Κροῖ- 80
 σος, μεταπέμπεται τὸν Φρύγα Ἄδρησον. Ἄ- 81
 πικομένω δὲ οἱ λέγει τάδε· Ἄδρησε, ἐγὼ σε
 συμφορῇ πεπληγμένον (ἀχαρί * τί τοι ἐκ
 ὀνειδίζω) ἐκάθηρα, καὶ οἰκίοισι ὑποδεξάμε-
 νος ἔχω, παρέχων πᾶσαν δαπάνην. Νῦν ἂν 82
 (ὀφείλεις γὰρ ἐμεῦ προποιήσαντος χρησᾶ ἐς
 σὲ χρησίοισί με ἀμειβεσθαι) Φύλακα παιδός
 σε ἴεμὲ χρεῖζω γενέσθαι ἐς ἀγρην ὀρμεωμένω,
 μη

Adraffo
 commendat
 sur.

x Haec parenthesi occurrit querelae Terentianae, Istaec commemoratio quasi exprobratio est immemoris beneficii. Negat igitur Croeus, se quidquam inuenustum aut asperum exprobrare Adraffo. Legendum scilicet puto *ὀνειδίζω*. Sed si *ὀνειδίζω* verum est, ita interpretarer, exprobravi te nihil quidquam exprobrans, nempe imprudentiam tuam &c. GRON. ἀχαρίτην τοι ἐκ ὀνειδίζω.

- 83 μή τιμες κατ' ὄδον κλῶπες κακῆργοι ἐπὶ δη-
λήσει Φαινῶσι ὑμῖν. Πρὸς δὲ τῆτο, καὶ σέ
τοι χρεῶν ἐσι ἰέναι, ἔνθα ἀπολαμπρύνεται
τοῖσι ἐργοῖσι. Πατρώϊόν τε γὰρ τοι ἐσι, καὶ
- 84 προσέτι ῥάωμ ὑπάρχει. (42) Ἀμείβεται ὁ
Ἄδρητος. Ὁ βασιλεῦ, ἄλλως μὲν ἔγωγε ἂν
ἐκ ἧία ἐς ἄεθλον τοῖόνδε ἔτε γὰρ συμφορῇ
ταῦτῃς κεχρημένον εἰκός ἐσι ἐς οὐήλικας εὐ
πρήσσονται ἰέναι, ἔτε τὸ βέλεσθαι πάρα)
- 85 πολλαχῆ τε ἀνίσχον ὕμεωῦτόν. Νῦν δὲ ἐπεὶ
τε σὺ σπεύδεις, καὶ δεῖ τοι χαρίζεσθαι, (ὁ-
φείλω γὰρ σε ἀμείβεσθαι χερσῶσι, ποιεῖν
εἰμὶ ἔτοιμος ταῦτα. Παῖδά τε σόν, τὸν δια-
κελεύεσθαι φυλάσσειν ἀπήμονα, τῷ φυλάσ-
σοντος εὔεκεν προσδόκα τοι ἀπονοσήσειν. (43)
- 86 Τοιάτοισι ἐπεὶ τε ἔτος ἀμείψατο Κροῖσον,
ἦσαν μετὰ ταῦτα ἐξηρτυμένοι λογάσι τε
νεηνίσι^z, καὶ κυσί. Ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὸν
Οὐλύμπον τὸ ὄρος, ἐζήτεον τὸ θηρίον εὐρόν-
τες δὲ καὶ περισάντες αὐτὸ κύκλω, ἐσηκόν-
τιζον. Ἐνθα δὴ ὁ ξεῖνος ἔτος δὴ ὁ καθαρ-
θεῖς τὸν Φόνον, καλεόμενος δὲ Ἄδρητος, ἀκον-
τίζων τὸν σὺν, τῷ μὲν ἀμαρτάνει, τυγχάνει
- 87 δὲ τῷ Κροῖσῳ παιδός. Ὁ μὲν δὴ βληθεῖς τῇ
αἰχμῇ, ἐξέπλησε τῷ ὄνειρῳ τὴν Φήμη· ἔθεε
δὲ τις ἀγγελῶν Κροῖσῳ τὸ γεγονός· ἀπικό-
μενός τε ἐς τὰς Σαρδῖς ἴην τε μάχην καὶ τὸν
- 88 τῷ παιδός μορον ἐσήμηνέ σι. (44) Ὁ δὲ Κροῖ-
σος

87
A quo in-
terficitur.

y Ita credo melius, quam ut est in aliis ἀνίσχον. Contra paullo post diuini αὐ σπεύδεις pro σπεύδεις, & φυλάσσειν pro φυλάσσον.

z Νεηνίσι τε est in aliis. Sed cum iidem sint λογάδες, pro inendo habui. Et video consentire Gronouianam.

σος τῷ θανάτῳ τῆ παιδὸς συληταραγμένος,
 μᾶλλον τι εἰδαιολογέετο, ὅτι μιν ἀπεκτείνε,
 τὸν αὐτὸς Φόνεα ἐκάθηρε. Περιημεκτέων δὲ 90
 τῆ συμφορῇ δεινῶς, ἐκάλεε μὲν Δία καθάρ-
 σιον, μαρτυρόμενος τὰ ὑπὸ τῆ ξείνης πεπον-
 θῶς εἶη· ἐκάλεε δὲ ἐπίσιόν τε, καὶ εἰταιρήιον
 τὸν αὐτὸν τῆτον ὀνομάζων θεόν· τὸν μὲν ἐπί- 91
 σιον καλέων, ὅτι δὴ οἰκίοισι ἀποδεξάμενος τὸν
 ξεῖνον, Φονέα τῆ παιδὸς ἐλάσθανε βόσκιων·
 τὸν δὲ εἰταιρήιον, ὡς Φύλακα συμπέμφας αὐτὸν
 εὐρήκοι πολεμιάτατον. (45) Παῖσαν δὲ μετὰ 92
 τῆτο οἱ Λυδοὶ Φέρουλης τὸν νεκρόν. Ὅπισθεν δὲ
 εἶπεσσι οἱ Φονεύς. Στάς δὲ ἔτος πρὸ τῆ νεκρῆ,
 παρεδίδα εαυτὸν Κροῖσῳ, προσείων τὰς χεῖρας,
 ἐπικαλασφάξαι μιν κελεύων τῷ νεκρῷ, λέγων 93
 τὴν τε πρόσθερον ἐαυτῆ συμφορῇ, καὶ ὡς ἐπ'
 ἐκεῖνη τὸν καθήραυλα ἀπολωλεκῶς εἶη, εἰδὲ οἱ
 εἶη βιάσιμον. Κροῖσος δὲ τῆτον ἀκῶν, τὸν τε 94
 ἄδρησον καλοῖσφιρει, καὶ περ εἰὼν ἐν κακῷ οἰκηῖω
 τοσάτω, καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν, ἔχω, ὦ ξεῖνε,
 παρα σὺ πᾶσαν τὴν δίκην, ἐπειδὴ σεαυτῆ
 κατὰδικάζεις θάνατον. Εἰς δὲ ἔ σύ μοι τῆδε τῆ 95
 κακῆ αἰτίας, εἰ μὴ ὅσον ἀέκων ἐξεργάσαο· ἀλλὰ
 θεῶν κατὰ τις, ὅς μοι καὶ πάλαυ προσήμανε τὰ
 μέλλοντα ἐσεσθαι. Κροῖσος μὲν νυν ἐθαψε, ὡς 96
 εἰκός ἦν, τὸν ἐαυτῆ παιδα. Ἄδρησος δὲ ὁ Γορδίεω
 τῆ Μίδεω, ἔτος δὴ ὁ Φονεύς μὲν τῆ ἐαυτῆ ἀδελ-
 φεῖ γενόμενος, Φονεύς δὲ τῆ καθήραυλος, ἐπεῖτε
 ἡσυχίη τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο περὶ τὸ σῆμα, 97
 συγγνωσκόμενος ἀνθρώπων εἶνα, τῶν αὐτὸς
 εἶδε, βαρυσυμφοράτατος, ἐαυτὸν ἐπικαλασφά-
 ζει τῷ τύμβῳ. Κροῖσος δὲ ἐπὶ δύο ἔτεα ἐν πένθει
 μεγάλῳ καθῆτο, τῆ παιδὸς ἐσπερημένος.